

İŞÇİ-KÖYLÜ

millî demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

YIL : 1 SAYI : 1 25 KURUŞ 8 TEMMUZ 1969

MİLLÎ KURTULUŞ MÜCADELESİ YOKEDİLEMEZ!

TÜRKİYE HALKI, EMPERYALİZME KARŞI İLK DEFA MİLLÎ KURTULUŞ SAVAŞI VERMİŞ KAHRAMAN BİR HALKTIR. TÜRKİYE İŞÇİ VE KÖYLÜLERİ YİĞİTTİR. DÜŞMANIN TOPUNA, TÜFEĞİNE KARŞI KAZMA - KÜREKLE MÜCADELE ETMİŞTİR. İKİNCİ KURTULUŞ SAVAŞIMIZI DA EMEKÇİLER VERECEKTİR.

İşçi, Köylü arkadaş!

Haklı isteklerini kabul ettirmek için grev yapıyorsun, çalıştığın fabrikayı işgal ediyorsun. Ağaların haksız olarak el koyduğu toprakları işgal edip hakkını koparıyorsun. Tefeci ve tüccarın soygununa karşı mücadele ediyorsun. Kredi dağıtımında daima ağaların ve tefecilerin gözetilmesine karşı çıkıyorsun.

Türkiye'de hergün grevler, fabrika işgalleri, toprak işgalleri, yürüyüşler, mitingler oluyor. Millî bağımsızlık mücadelesinde gençliğin yiğit sesi her geçen gün daha güçlü.

İşçi, köylü ve gençliğin, bütün millicilerin omuz omuza yürüttüğü bu haklı mücadeleyi kimler ezmek istiyor? Türkiye halkının haklı sesini susturmak çabasında olanlar kimlerdir?

Arkadaş!

Başta Amerika olmak üzere yabancı devletlerle ve yabancı sermayedarlarla ortak fabrika sahipleri, toprak ağaları, tefeciler ve soyguncu tüccarlar Türkiye halkının haklı mücadelesini bastırmak gayreti içindedir. Menfaati emekçi sınıflara düşman olan sınıflar bunlardır. Bunların dayandığı en büyük kuvvet Amerika'dır. İşçi ve köylülerin emeğinin sömürülmesinden en büyük payı Amerikan emperyalizmi almaktadır. Amerikan emperyalizmi: Amerikan sermayedarları, Amerikan şirketleri ve Amerika Birleşik Devletlerinin baskı ve sömürüsüdür. Emperyalizm, bağımsızlığını kazanmış halkları sömürü ve baskı altında tutmakta, onların kanını emmektedir. Amerikan emperyalizmine karşı dünya halkları millî kurtuluş mücadelesi vermektedir. Kardeş Arap halklarının savaşı budur. Vietnam halkı bunun için yiğitçe döğüşmekmektedir. Amerikan emperyalizmi millî kurtuluş savaşı önünde dize gelmektedir. Zafer, millî kurtuluş savaşı veren dünya halklarınındır.

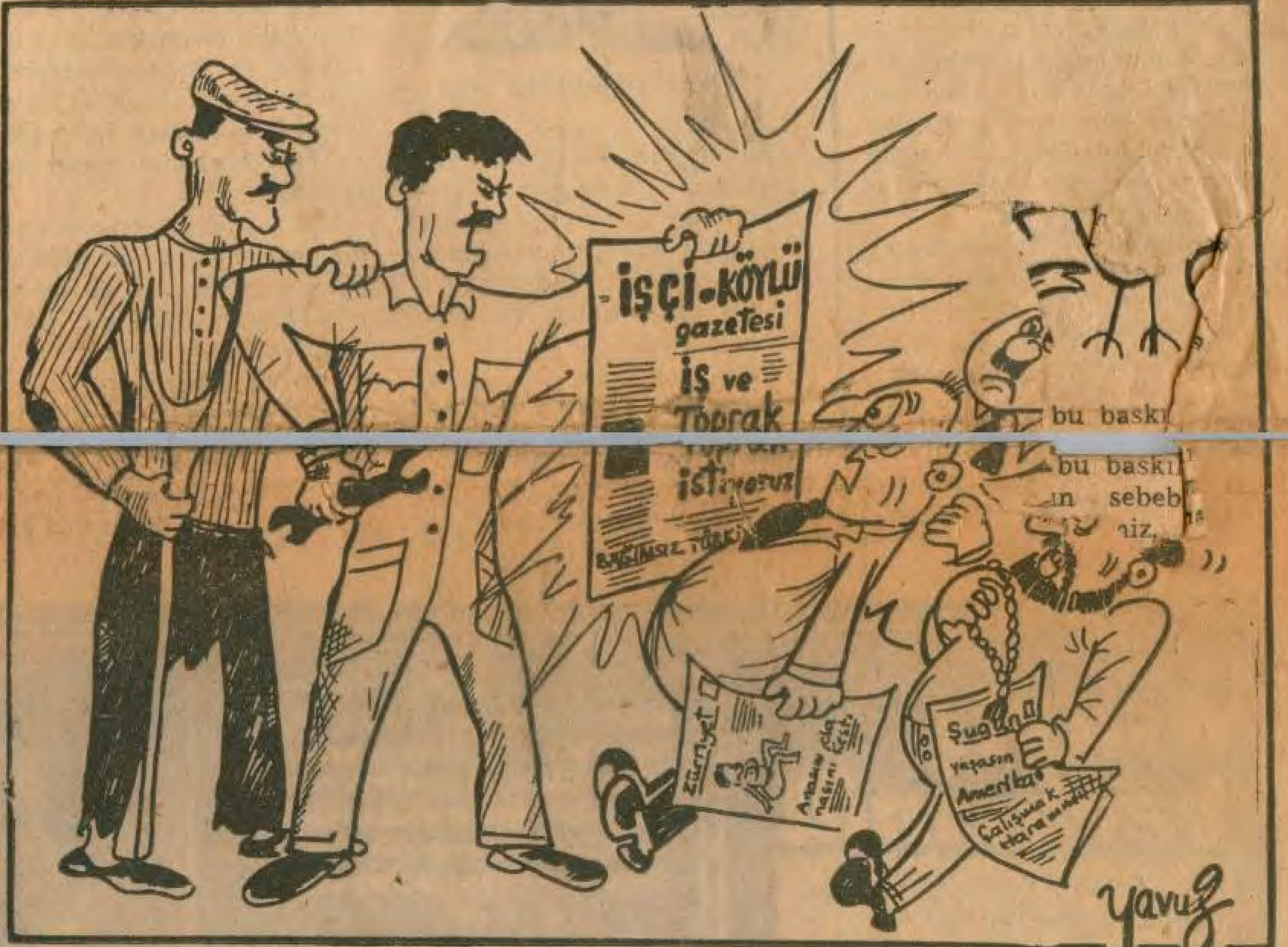
Türkiye'deki fabrikaların, petrol kuyularının, madenlerin birçoğunu ele geçiren Amerikan emperyalistleri, her yıl milyonlarca lirayı Türkiye dışına kaçırmaktadır. Türkiye yabancı sermaye sahiplerinin pazarı haline gelmiştir.

Bunlar Türkiye'nin sanayileşmesini engelliyerek kendi mallarını büyük kârlarla satmaktadır. İşçimizin, köylümüzün emeğinin ürününü ucuza kapatıp alıp götürmektedir. Türkiye sanayileşemediği için yüzbinlerce işçimiz, ekmek dâvası için yabancı memleketlerde, el kapılarında sürünmektedir. Türkiye, ordusunun silâhını bile Amerika'dan satın alan bir ülke haline getirilmiştir. Silâh fabrikalarımız kapatılmıştır. Ordusu ve silâhı bir milletin namusudur.

Amerikan emperyalizmi kendi menfaati uğruna Türk askerini Kore savaşına sokmuştur. Binlerce Anadolu evlâdı, işçiler ve köylüler ve subaylar Kore'de, Anadolu topraklarından uzakta, kimin için canlarını verdiler?

Amerika ve Türkiye'deki ortakları, Türkiye'de iktidarı ele geçirmişlerdir. Adalet Partisi iktidarı, Amerika ile ortaklık kuran zenginlerin ve toprak ağalarının iktidarıdır. Bu iktidar, Amerikan şirketlerinin ve sermayesinin toprağımızda cirit atmasına, işçi sınıfının ve emekçi köylü sınıflarının sömürülmesine, Türkiye topraklarında Amerikan askerî kuvvetlerinin bulunmasına hizmet etmektedir. Vatan topraklarında Amerikan bayrağı dalgalanmaktadır. Gazi Mustafa Kemal Paşanın kumandasında savaşarak, şehitlerimizin kanı pahasına yurt topraklarından attığımız düşman bu sefer toprağımıza sinsice, büyük sermaye sahipleri ve toprak ağalarıyla anlaşarak girmiştir. Türkiye'de yoksulu daha fazla yoksullaştıran ve zengini daha çok zengin eden sömürü çarkını Amerikan emperyalizmi ve onun Türkiye'deki bir avuç ortağı çevirmektedir. Buna karşı çıkan gerçek milliyetçileri yıldırmak için zorbalık ve baskı almış yürümüştür.

(Devamı 4. Sayfada)

İşçi ve Köylü — Aldattığınız yeter! Kendi gazetemizi okuyacağız!

yüzlerce öğrenci hapiste

İktidar Gençliği Ezmeye kalkışıyor

Haziran ayı içerisinde gençlik, yurdun bütün üniversite ve yüksek okullarında başkaldırmıştır. Üniversite reformunu yapmayan iktidara karşı, onbinlerce gencin toplu mücadelesi kısa zamanda işgale dönüşmüştür.

Öğrenciler şu hususu kesinlikle belirtmişlerdir: Öğrenci meselelerinin çözümü, Türkiye'nin meselelerinden ayrılamaz. Onun için öncelikle Türkiye'nin ana meseleleri dile getirilmelidir. Öğrencinin, işçinin, köylünün dâvası aynı dâvadır.

Seçim kaygıları içinde türlü - çeşitli boyalara girip çıkan ve türlü düzenbazlıklar yapan partiler, gençlerin bu temiz isteklerini halka başka türlü göstermiş, ve bu yiğit vatan evlâtlarını, suçlamışlardır. Hatta partilerin bir kısmı, seçimlerin bu ortamda yapılamıyacağını söyliyerek, gençleri «anarşist» olarak tanıtmaya çabalamıştır.

Bütün bu iddialara karşı gençler, işçilerin köylülerin ve tüm Türkiye halkının kurtuluşu uğrundaki mücadelenin esasını açıklamışlardır: Bağımsızlık ve demokrasi için mücadele ettiklerini bildirmişlerdir.

Gençler bu mücadeleyi dosta ve düşmana, bıkmadan, yılmadan, usanmadan anlatana kadar sürdüreceklerini belirtmişler, ve halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini ergeç zafere ulaştıracağını açıklamışlardır.

Gençlerin inançlı mücadelesini kayguyla izleyen iktidar ve yardakçıları, toplum polisini öğrencilerin üzerine saldırtmıştır. Toplum polisleri yakaladıkları gençleri yere yıkarak tekmelemişler, bayıltıncaya kadar dövmüşlerdir.

Gençler evlerinde de rahat bırakılmamaktadır. Gece ortasında polisler kapıları kırarak evlere girmektedir. Ağlayan analarını hıçkırıkları polisleri insafa getirmemiştir. Üniversitenin idare merkezi olan Rektörlük binası Anayasaya rağmen polis karakolu haline getirilmiştir. İktidara yaranan üniversite rektörü kanunsuzluklara göz yummuştur.

Ankara ve İstanbul'da yüzü aşkın genç hapse atılmıştır. Ayrıca yüzden fazla genç, hapse konmak için aranmaktadır. Öğrenciler imtihanlara elleri kelepçeli olarak getirilmektedir. Arkadaşlarının coşkun alkışları onları daha da güçlü kılmakta, mücadele hırsını bilemektedir.

Görünüş odur ki, gençlerimizin işçi ve köylülerin hakları uğruna yürüttüğü savaş, her geçen gün güçlenmektedir. İşçilerimiz ve köylülerimiz gençliğin ne için mücadele ettiklerini anlamaya başlamışlardır. İktidarın ve ona destek olan partilerin baskı tedbirleri boşunadır.

Gençler mücadele hedeflerini duvarlara yazdılar.

Yemen'de İhtilâl

Arabistan yarımadasının hareketli ülkesi Yemen'de solcu bir ihtilâl olmuştur.

Yemen, iki yıldan beri millî kurtuluş cephesi tarafından yönetilmekteydi. Fakat yöneticiler arasında bazı görüş ayrılıkları çıkmıştı. Solcular, işçi ve köylülerin haklarını savunuyordu. Haziran ayındaki ihtilâl, işte bu ayrılıkları gidermiştir. Solcular yönetimi tamamen ele geçirmiştir.

29 yaşındaki yeni başbakan Ali Hatem, İsrail'e karşı mücadele edeceklerini söylemiştir. İsrail - Amerikan ortaklığı, böylece yeni bir yara daha almıştır.

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İSTEYEN

Malatyalı Altı Köylü Önderi Tevkif Edildi

Bağımsızlık ve demokrasi isteyen bir bildiri yayınladıkları için, Akçadağ'ın köylerinden altı köylü vatandaşımız tevkif edilmiştir. Hâlen hapiste bulunan köylülerin adları şudur :

Reşo Ali Erdoğdu, Mehmet Ali Özdoğan, Süleyman Kırteke, Teslim Töre, Köse Polat, Hacı Tonak.

Sayılı Kişiler

Akçadağ ilçesinin Kürecik nahiyesinden olan bu altı köylü vatandaşımız, köylünün güvenini kazanmış sayılı kişilerdir. Bir kısmı muhtardır, ve çevre köylerin uyanık önderleri, gerçek temsilcileridir. Bu kadar sayılan ve sevilen kişilerin tevkif edilmesi köylüler arasında tepki uyandırmıştır. Duruşma günü, Malatya Hükümet Konağına binlerce köylü gelmiştir.

Elbistan ve Tunceli'den de geldiler

Kürecikli köylü liderlerinin tevkif edilmesi diğer vilâyetlerde de hemen duyulmuş ve Tunceli'den, Elbistan'dan gelen köylüler, Akçadağlıları desteklediklerini, zulme karşı hep beraber direneceklerini belirtmişlerdir.

Köylüler ne istiyor?

Malatyalı köylülerin istekleri, Türkiye'nin diğer bölgelerindeki yoksul köylülerin istekleri gibidir. Toprak ağalarının tahakkümünden kurtulmak ve bağımsız bir ülkede mutlu yaşamak istemektedirler.

Bildiri yayınladılar

Altı köylü liderinin tutuklanması üzerine, yüzlerce köylünün imzaladığı bir bildiri yayınlanmıştır. Bu bildiriye şu köylerin ahalisi imza koymuştur: Keller, Hançerli, Yaylımlı, Ören, İkinciler, Çimiş, Dedeyazı, Bölüklü, İsardere, Karaterzi, Tataruşağı, Yahyali, Kepez, Bekiruşağı, Çevirme, Darıca, Tapkın, Çemşik, Çerkezuşağı, Balhacı, Çığlık, Topraktepe, Polat, Sürgü, Harapşehir, Hudut, Fındık, Mızgı, Kuşdoğan, Pirim.

İkinci Millî Kurtuluş Savaşı

Bildiride şöyle denmektedir: «Amerikan gâvuruyla işbirliği yapan, aracı, gayrı millî komprador burjuvazi ve onun ortağı feodal ağalara karşı ikinci millî kurtuluş savaşımızı verirken, polis rejimi kurmak isteyen ve halktan yana olmayan iktidarın tutumunu şiddetle protesto ederiz.»

Dayanışma

Hâlen Malatyalı köylüler arasında tam bir birlik ve dayanışma vardır. Köylüler, yüzyıllardan beri baskı altında tutulduklarını, fikir hürriyeti ve insan... ilkelerinin uyg... devletin mezhepler karşısında tarafsız olması gerektiğini söylemektedirler. Haklarının elde edilmesi için birleştiklerini ve dayanışma için de mücadele edeceklerini açıklamaktadırlar. Şu iki kelime bugün Malatyalı köylülerin ağzından düşmemektedir : **Toprak ve hürriyet.**

Malatya'lı köylüler haklı mücadelelerinden aldıkları inançla başları dimdik mahkeme huzurunda.

«İlim Çin'de olsa, gidip bulunuz.»
Hz. Muhammed.

İşçi Sınıfı ve Emperyalizm

İşçi Arkadaş!

Hayatından memnun musun? Bu düzen seni, aileni ve çocuklarını insanca yaşatabiliyor mu? Etrafında gördüğün nimetlerin hangilerinden doğru dürüst faydalanabiliyorsun? Nasıl oluyor da bazı insanlar lüks ve refah içinde yaşarlarken, sen iki yakanı bir araya getiremiyorsun? Nasıl oluyor da bazı insanlar sırf zevkleri için mil yonlar tutan yüzme havuzları yaptırıyorlar da sen bakkal kasap borcunu bir türlü ödiyemiyorsun? Nasıl oluyor bazı insanlar senin bir aylık geçim masrafının on mislini bir gecede eğlence yerlerinde harcıyorlar?

DEĞER ÇALIŞANLARINDIR

Sen bu sorunun cevabını herkesten iyi bilirsin. Çevrene bak. Bu toplumun en zengin, en iyi yaşıyan insanları memleketin en az çalışan insanlarıdır. Çoğu, yıllardır duvara bir çivi çakmamıştır. Ellerine bir kere olsun kazma almamış insanlardır. Ellerini senin gibi değer meydana getirmek için değil; bono, çek, senet imzalamak ve işbirliği yaptıkları Amerikalılarla kadeh tokuşturmak için kullanırlar. Bu yaptıklarına elbette çalışmak denmez. Üretim yapmak hiç denilmez. Üretenler, verimli işler yapanlar, çalışanlar bu memleketin işçileri, köylüleri ve diğer emekçi sınıflarıdır. Bütün değerleri meydana getiren onlardır, ama meydana getirdikleri değerlerin pek azına sahip olabiliyorlar. Geri kalanını Amerikan şirket ve kumpanyalarına, sermaye sahiplerine, soyguncu tüccara, tefeciye, toprak ağasına kaptırıyorlar.

İşte bu durum sömürme denilen durumda ... üretici sınıflar meydana getirdikleri değerlerin ... çalışmayan düşmanlara kaptırmaktadır ...

İşçi sınıfı ... sömürülen, meydana getirdiği değerlerin büyük kısmını Amerikalı sömürücülere ve onlarla işbirliği yapanlara kaptıran, bu yüzden sefaletle boğuşan bir sınıftır. İşçiler sermayedarlara emeğini satmak zorunda bırakılmış, mülksüz insanlardır, ve bütün işçiler bir arada işçi sınıfını meydana getirirler.

ARTI — DEĞER

İşçi, yaşayabilmek için işgücünü satmak, işgücünü patrona belli bir süre kiralamak zorundadır. Ancak bunu yaptığı zamandır ki, meydana getirdiği değerden bir kısmını ücret olarak alabilir ve bu ücret sayesinde yaşamasını sürdürebilir.

İşçi arkadaş! Fabrikada, imalâthanede meydana getirilen değerlerin hepsi senin aldığın ücretten mi ibarettir? Daha doğrusu sen meydana getirdiğin değerlerin bütününü elde edebiliyor musun? Elbette hayır. Öyle olsaydı işçi sınıfı sömürülen bir sınıf olur muydu? O zaman patronun kârı nasıl çıkar? Senin karşılığını alamadığın fazla emeğinden. Bir örnek verelim. Bir ayakkabı imalâthanesinde yirmi tane işçi çalışmaktadır. Bu yirmi işçi, sekiz saatlik işgünü içinde ortalama 60 ayakkabı üretmektedirler. Her ayakkabının değeri 40 liradır. O halde 60 ayakkabının toplam değeri 2400 liradır. Bu 2400 liranın içinden hammadde ve diğer masrafları çıkaralım: Bu masrafların toplamı 500 liradır diyelim. Patron işçilere gündelik olarak 20 TL. veriyor. Yani toplam olarak 400 TL. veriyor, 60 ayakkabının değeri olan 2400 liradan hammadde masrafı olan 500 lirayı ve işçi ücretleri olan 400 lirayı çıkartalım. Geriye 1500 lira kalır. Bu 1500 lira patronun günlük kârıdır. Nereden gelmiştir bu 1500 lira patrona? İşçilerin emeğinden. İşte bu haksız kazanca kâr veya artı - değer denir. İşçinin sömürülmesinin temeli burada yatar. Bunun sebebi de üretici olan işçinin üretim araçlarına, âletlerine sahip olmaması, bu âletlere çalışmayan sermayedarların sahip olmasıdır.

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ

İşçi arkadaş! İşte senin sömürülmen böyle oluyor. Ücretin öyle üç lira, beş lira artmasıyla bu sömürülmenin sonu gelmez. Etrafına iyi bak. Gözlerini aç. Senin gibi sömürülenler kimler? Seni sömürenlerle işbirliği yapan başka sınıflar var mı? Bunları iyice bil. Şunu da unutma: Türkiye'de sömürülen yalnız işçi sınıfı değildir. Yoksul ve orta halli köylüler de sömürülmektedir. Memurların, esnaf ve zenaatkârların, Amerika ile işbirliği yapmayan herkesin menfaati, Amerikan sömürgeciliğine (emperyalizm) karşıdır. Türkiye'de sömürü ağını kuran ve en şiddetli şekilde sürdüren Amerikalı kumpanyalar, şirketlerdir, patronların bir kısmı da onlarla işbirliği yapmıştır. Toprak Ağaları da onlarla işbirliği yapmıştır. Ve şunu iyi bil, sömürüden kurtulabilmenin ilk şartı, menfaati Amerikan sermayesi ve ortaklarına karşı olan diğer sınıflarla birlik olmak ve onlarla birlikte sömürücülerin en büyüğü ve belâlısı olan Amerikalı sömürücülere karşı mücadele etmektir.

EVİMİZİ BAŞIMIZA YIKTILAR!

Gecekonducular polisle dövüştü

- Evi yıkıldıktan sonra -

Ankara'nın Karşıyaka gecekondu semtinde gecekonduları yıkmaya gelen Toplum Polislerine ve belediyenin yıkım memurlarına yoksul gecekondu sakinleri karşı koydu.

Gecekonducular sık sık gelen belediye yıkım memurlarının hızla bir kaç gecekonduyu yıkıp gittiklerini söylediler. Her yıkım sırasında olay çıkıyor.

Nisan ayında yıkım için gelmiş olan jandarma komutanı durumu anlamış ve **«Haksız yere fakir funkaranın gecekondusunun yıkıldığı yerde bizim işimiz yok»** demişti. Komutan bu sözü ettikten sonra birliğini alıp gitti.

Polis gecekonducular ve gençlerin bazılarını tutukladı. Toplum polisi o gün yedi tane gecekondu yıktı, gecekondu içinde kalan kadın ve çocukları yerlerde sürükledi. Yıkım sırasında çöken bir damın altında kalan Sefer adında bir gecekonducunun beli kırıldı.

Son olarak 25 Haziran günü yenimahalle postahanesinde hademe, altı çocuk sahibi Hasan özçeliğin gecekondusunu da yıktılar. Evi yıkılırken Hasan Özçelik işte idi. O yüzden yıkımcılara karısı Fatma Özçelik, altı çocuğu, kardeşi İsmet Ekşici, ve babası Muharrem Ekşici karşı koydu. Atmış yaşındaki ihtiyar Muharrem Ekşici yıkım sırasında yaralandı. Polis Hasan Özçeliğin karısını, ortaokul birinci sınıfta okuyan 15 yaşındaki kızını

(Devamı 4. sayfada)

Şimdi ne yapacaklar?

Öğrenciler ne istiyor?

ali emmi dedi ki...

Sizin de kulağınıza mutlaka çalınmıştır ya, epeydir üniversitelerimizde bir gürültüdür kopuyor. Üniversite öğrencileri boykot yapıyor, yürüyüşler düzenliyor hatta okullarını işgâl ediyorlar.

«Şu Fakültenin öğrencileri boykotta», «şu okulun öğrencileri okullarını işgâl etti» şeklindeki haberleri radyolardan dinleyip, gazetelerden okuyoruz. Peşinden de bir gürültü, bir kıyamettir kopuyor. Kopuyor ki sormayın gitsin. İşin iç yüzünü bilmeyenden tut, bilip de bilmemezlikten gelene dek her kafadan bir ses çıkıyor. Kimi: «Bunlar niye oturup derslerine çalışmazlar?», diyor. Kimi ahlâksızlar, hainler de halkı öğrencilere karşı kurmak, kışkırtmak için «Bunları dışardan başkaları yaptırtıyor.» diyor. Der ya, elin ağzı torba değil ki büzesin.

Diyeceğim, bu işin esasını, kökünü düşünen çok az. Öyle ya, durup dururken onbin, yirmi bin öğrenci ayaklanıyorsa bunun sebepleri vardır. Bu öğrenciler memleketin ençok okumuş, yazmış, düsünmüş kimselerindendir Boşuboşuna ne diye boykotlara, işgâllere girişsinler? Polisle döğüşüp mahkeme kapılarını aşındırsınlar?

Hepiniz bilirsiniz. Eskilerde Üniversitelere gidenlerin sayısı çok azdı. Liselerin sayısı da ona göre az olduğundan, Üniversiteler Liselerden her yıl gelen ikibin, üçbin öğrencinin ihtiyaçlarını karşılıyordu. Aradan geçen otuz küsur sene içinde liselerden gelip üniversitelerde okumak isteyenlerin sayıları kırk-ellibini buldu Buldu ama, Üniversitelerimiz bunun ancak zar zor onbinini alacak durumda. Bina yok, hoca yok, yok oğlu yok... Üniversitelerin derslikleri tıklım tıklım dolu...

Ders kitapları ateş pahası. En ucuzu çoğu zaman yirmi liradan başlar, otuz, kırk, elli... diye sürer gider. Bu kitapların çoğu da onbeş yirmi yıl evvel yazılmıştır. Okuyabilene aşkolsun.

Bu Üniversite gençlerinin o kadar çok, o kadar çeşitli dertleri var ki, saymakla bitmez. Söz gelişi, Üniversiteler büyük şehirlerdedir, büyük şehirlerde de geçinmek zor mu zor. Evden gelen aylık, bir zenginin, bir ağanın bir eğlencede sarfettiği yemek parasından daha azdır.

Amma, işin en esaslı yanı yöresi şu ki; bu Üniversite öğrencileri büyük şehirlerde okuyorken, yaşıyorken geldikleri kentlerle, köylerle, kendi ailelerinin durumları ile şehirlilerin, zenginlerin durumlarını karşılaştırıyorlar. «Göz görmeyince gönül katlanır» diye boşuna dememişler. Büyük şehirlerde olup bitenleri zenginlerin, gâvurların yaşayışlarını görünce ayılıveriyorlar. Ayılıyorlar da bir güzel ortalıkta nelerin döndüğünü bir iyice düşünüyorlar. Babalarının, atalarının bir kuru toprak bulup geçinmek için ağası ile, beyi ile nasıl savaştıklarını, ya da dayılarının ağabeylerinin, hemşehrilerinin bir kuru ekmek parası için nasıl gurbetlere düştüklerini daha bir iyi kavrıyorlar. Kavradıklarından da bu işlerin bir düzene girmesini istiyorlar. Peki bu işleri düzenleyecek olanlar kim? Kodaman siyasetçiler, gerdanı kat kat hükümet adamları mı? Gel gör ki, kodamanı, hükümet adamı düşmüş koltuk derdine. Daha doğrusu, kesesini doldurma derdine. Gözleri kör olmuş görmez, kulakları sağır olmuş duymaz. Taş duvar misali canım. Bu kez, bu gençler Üniversite meselesinin de ancak memleketin öbür işlerinin tümü değişince yoluna gireceğini bu körlere, bu sağırlara bir iyice duyurmak için tahsillerini, hayatları, her birşeylerini tehlikeye atıp, işgâllere, boykotlara girişiyorlar. Okulların duvarlarına «Ağalığa paydos», «İşçi köylü çocukları Üniversiteye» diye yazılar yazıyorlar. Kısacası, yasaların yasası olan Anayasamızın köylülere, işçilere tanıdığı hakları onlar namına istiyorlar. Bu memleketin toprakları hepimizi geçindirmez mi? Geçindirir. Peki, halkımızın çoğu niçin aç? Niçin açıkta? İşte öğrenciler bunun hesabını soruyorlar.

Şimdi, bir güzel oturup bizlere düşünmek gerekiyor. Söylediklerinin neresi yanlış, hangisi eksik diye...

Kalın sağlıcakla.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Gazetemizin bu köşesinde işçi ve köylü arkadaşların, yurtsever aydın ve gençlerin mektuplarını yayınlayacağız. Burası sizin kürsünüzdür. İşçi ve köylü meseleleri ile, Türkiye'nin milli kurtuluş davasıyla ilgili düşüncelerinizi, bildiklerinizi, duyduklarınızı yazın. Haksızlıkları, zorbalıkları, dertlerinizi, çevrenizdeki hareket ve olayları İşçi- Köylü postasına bildirin. Gazetemizin beğenmediğiniz yanlarını eleştirin. Eksiğini gediğini gösterin.

İşçi-Köylü postası, işçi ve köylülerin ağzı, dilidir. Okuyucularımız düşüncelerini bu köşede serbestçe yazacaklar, seslerini bütün Türkiye'ye duyuracaklardır. Mektuplarınızı bekliyoruz. Adresimiz: İşçi-Köylü Gazetesi, Bâbıâli cad. No: 29 Kat: ? Cağaloğlu — İstanbul

MEHMET DİNÇER SİMAV'DAN MİLLETVEKİLLERİNE SESLENİYOR.

Sayın muhterem Milletvekilleri,

Sizlere haddim olmayarak bir kaç kelime söylemek mecburiyetindeyim. İçimdeki acıyı, denizler mürekkep olsa yazmaya az gelecek. Arkadaşlar, köyüm dahil yetmiş-beş-seksen tane köy, nasıl orta Asya'dan göç etmiş ise, bir santim ilerlemek bir durumu görülmemektedir. Tek partili değil, yetmiş parti olsa dahi, malesef yine de görülmeyecektir. Ankara, İstanbul ve diğer kasaba kasaba dolaşmakla yine de mahrumiyet bölgesi görülecektir.

Bizler sizleri makam sahibi ediyoruz. Fakat, siz bizleri daima çöplükte görüyorsunuz. Sebep, şu parti mi lehimize gelecek, bu parti mi derdimize deva olacak? Maalesef hiç birinden en ufak bir yararlanma yok. Ne için, bizlerden reyimizi alıpta kapitalistlik yapıyorsunuz? Artık yalanlar gırtlağımızdan aştı.

Memlekette bütün işimiz ırgatçılık. Şu medeni bir dünyada, her an için ölümle kucaklaşıyoruz. Bizler Manisa - Akhisar ovalarında, fabrikatör ve çiftlik ağalarına köle olarak çalışıyoruz.

1/Haziran/1969 günü, bir top gazete göndermişsiniz, 5 Haziran 1969 günü ırgatçılıktan köyüme geldim. Gazeteleri elime aldım. Beş gün bütün komşu köyleri dolaştım. Ve dağıttım. Şahsen ben, İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesine abone olmak istiyorum. Sizler, P.T.T. vasıtasıyla köy muhtarlığına gazete gönderiyorsunuz. Biz bundan hiç bir zaman yararlanamıyoruz. Görmüyoruz. Biz şahsi olarak istiyoruz. Derdim çok ama derman yok. Selamlar. Cevap beklerim.

MEHMET DİNÇER
SİMAV

— o —

DEVRİMCİLERE KÖYDEN MEKTUP

Sizin orada yürüttüğünüz demokratik mücadeleyi, iktidar tarafından yanlış yere istismar edilen tarafı, biz burada dilimizin döndüğü ve gücümüzün yettiği kadar halka anlatıyoruz. Şuna inancım var ki, sosyalizmin yerleşmesinde, en büyük söz gene köylünün sözü olacak. Biz bir tütün üreticileri sendikası kurduk. Genel merkez Akhisar olmak üzere şimdilik vaziyet çok güzel. Tabii ki, bir daha yapacağımız tütün mitinglerinde, sendika olarak daha güçlü olacaz.. Mücadelemiz daha diri olacak. Kahve davasını biliyorsun. Netice olarak pek lehime olmadı. Tabii onların azmi beni oradan uzaklaştırmak. Mesele şöyle oluyor: Zabıta âmirine talimat verip, ayda iki veya üç defa zabıt tutuyor. Para cezası, her birinde otuz lira-yirmi beş lira devamlı baskı. Netice kahveyi sattım. Hemen şunu söyliyeyim. Mücadeleyi bırakmış değilim. Daha çok bilendim. Sana küçük bir örnek: Miting günü, ben döviz yazarken, bana yardım eden gece bekçisini, sonunda işten çıkardılar. Benlen minibüse binip, mininge katılanlara, banka zamanında ağa kefil olmadı. Vesaire vesaire. Ama bütün bunlara rağmen, biz gene mücadelemizde azimliyiz sonuna kadar.

MEHMET İNCE
Selendi Köyü AKHISAR

— o —

GENÇLERE VAROLUN DİYORUM.

Bugün aldığım Türk Solu dergisinde gördüğüm, ilânın sevinciyle yazıyorum. İşçi ve köylü kitleleri ile yakın ilişkiler kurmak amacı ile çıkacak İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesini sevinçle duydum.. Kalpten ve çok sevindim.

Aslında memur olarak gözükürsek te biz daktiloların durumu çok kötüdür. Aldığımız maaş kıtkanaat yeter. Kol işçisiyiz biz, zaten orta ikiden ayrıldım. Para nerde, biz nerde.. Şu son yıl içinde ben de işçi olduğumu idrak ettim. Son yapılan 68 belediye seçiminde oyumu AP. ye vermiştim. Ama artık oy yerine hava alırlar. Beni daldığım uykudan kaldıran mahallemizde dergi dağıtan, beyanname dağıtan, bizim iyiliğimiz için sokaklarda polislerle dövüşen gençlere VAROLUN diyorum. Şubat ayından beri her hafta Türksolu'nu ve bu ayda Aydınlık mecmuasını okudum. Çoy şeyler öğrendim ve bunları da önce evimdekilere sonra da mahallede tantıdıklara anlattım. Biz neden iş bulamıyoruz da zenginler milyonları yiyor? Biz hep ezilenler mi cefa çekecekler dedim. Başınızı ağrıtmıyayım, içimi dökmem lâzım. Geçen gün birisi kahvede bana, «sen artık AP'yi tutmaz oldun, ona oy vermeyip de solculara mı vereceksin, dedi. Evet dedim KİM SOLCU İSE ONA OY VERECEĞİM. SOLCULUK EN HAKİKİ MİLLİYETÇİLİK VE FAKİRİN HAKKINI DA KORUMAKTIR. dedim. Aldığım gazetelerden onlara bazı yazılar okudum. Çoğu benim gibi düşünür oldu artık, bu seçimlerde Seyran bağlarının gecekondularından her seçimin AP'si değil hakiki sosyalistlere oy çıkacaktır. Yaşasın bağımsız Türkiye için mücadele edenler, gençler..

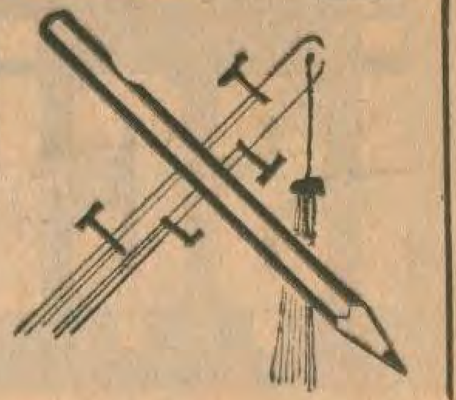
Yeni çıkacak denilen solcu gazete için ben de kusura bakmayınız ay sonu sadece 5 lira yolluyorum. Bizim Seyran'da da eğer gelirseniz beraber satarız İşçi - Köylü gazetesini.. Pazar günleri Küçük esat pazarında da satarız.

Kusura bakmayın uzun yazdım, sizinle memur olmasa idim beraber çalışırdım. Ama olsun gene elimden geleni yaparım. Sizlere çok selam, eşim,. anne ve babam ve babam da hep beraber başarılar dileriz.

YAŞASIN KANIMIZI EMENLERİN OLMADIĞI TÜRKİYE, YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE.

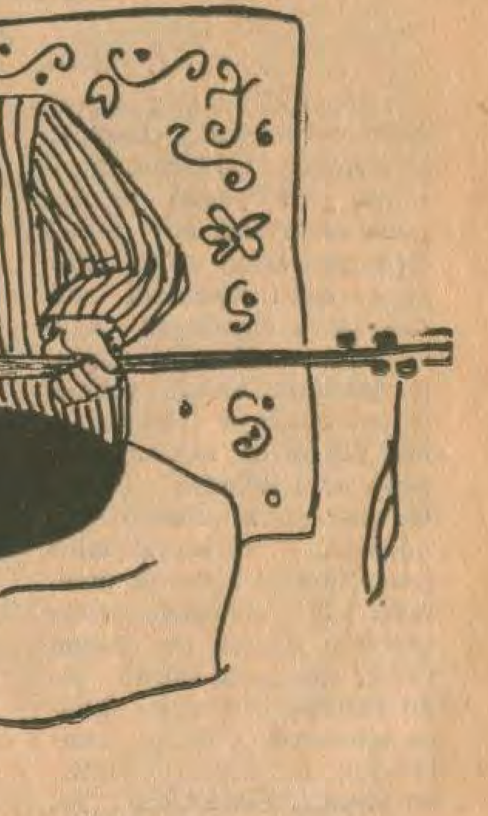
MEHMET DOĞANKAYA
Daktilo
Seyranbağları ANKARA

KALEMLE TELDEN

HALK ŞAİRLERİ BU DÜZENE KARŞI

Aşıklar Derneği Başkanı H. Çırakman "bizlere zulüm yapılıyor„ dedi

Türkiye Aşıklar Derneği genel başknı âşık Hüseyin Çırakman, gazetemiz muhabirine âşıkların durumunu anlatmış vee halk şairlerinin horlandığını söylemiştir.

ATATÜRK'ÜN LÂİKLİK İLKESİ ÇİĞNENİYOR.

Aşık Hüseyin Çırakman, derdini şöyle dökmüştür:

Biz âşıklar yüzyıllardan beri, sazımızla sözümüzle halkı**mızın meselelerini anlatır, yedi iklim dört bucak, köy köy dolaşırız. Bu bir gelenekdir. Türk halk şiiri bu gelenek sayesinde nice kıymetli eserler kazanmıştır. Zaten halkımız, gezginci halk ozanları geleneğini yakından tanır, bizi sever. Fakat son yıllarda gerek bizler ve gerekse bizi seven köylüler, iktidarlar tarafından horlanmaktadır.** Ortaca'da ve Elbistan'da **ve yurdumuzun daha birçok yerinde, âşıkları sevenlere zulüm yapıldı. Üstelik bu hakaretler zulümlerin yanına kaldı. Bu ne biçim düzendir? Lâiklik böyle mi olur? Hangi mezhepten olursa olsun. Vatandaş eşit, değil midir? Görüyoruz ki, Atatürk'ün lâiklik fikrine bugün uyulmuyor.**

Çırakman ayrıca, Mahzuni Kul Hasan, Kul Ahmet, Şah Turna, İbrahim Erdem gibi halk şairlerinin bugün mağdur edildiğini, bu kaabiliyetli âşıkların hiçbir yerden destek görmediğini belirtmiştir.

Gerçekten genç kuşağın sevilen âşıkları bugün mahrumiyet içinde kıvranmaktadır. Hepsi geçim derdindedir, işsizdir ve gecekondu köşelerinde ömür tüketmektedir. Üstelik, iktidarlar tarafından baskı altında tutulmakta, mahkemelerde süründürülmektedir. Savcılığın isteği üzerine Ankara Aşıklar Derneği kapatılmak için mahkemeye verilmiştir. Mahsudî, Kul Hasan, Hüseyin Çırakman bu dâvada sanıktır.

YEDİ TELLİ SAZ İLE

Türkiye Radyo Televizyon Kurumu da âşıklara destek olmamaktadır. Sesini, sazını ve sözünü milyonlarca insana kabul ettirmiş ve sevdirmiş olan âşıklar, radyoya alınmamaktadır.

Âşıklar Derneği Başkanı Çırakman, bu hususta şunları söylemiştir:

«Yedi telli sazla yedi nüfusu beslerim. TRT'den beklediğim beni teşvik etmesidir. Eserlerimi başkalarına okutuyorlar, fakat bana okutmuyorlar. Bu yüzden radyoya kırgınım.»

Bütün bu baskıların, horlanmaların sebebi bellidir: Halk şairlerimiz, halkımızın meselelerini açıkça ortaya koymakta, zulüm yapanları anlatmaktadır. Zulüm olan bir memlekette ise âşıkların ezilmesi hayret edilecek bir durum değildir. Pir Sultan'dan beri, nice âşık aynı yollardan geçmiş, aynı baskılara uğramış, aynı şekilde ezilmiştir. Fakat devir artık o eski devir değildir. Halkımızın hakkını arıyacak kudreti vardır. İşçiler ve köylüler hızla uyanmaya başlamıştır. Devrimci gençlik, işçiler ve köylülerle beraber var gücüyle mücadele etmektedir.

Türkiye'deki bütün emekçilerin bu savaşa elbirliğiyle katılması zorunludur. Bizi kurtaracak olan, işçi, köylü, gençlik ve aydınların güçbirliğidir.

Sözümüzü bitirirken, âşık Hüseyin Çıkarman'ın bu konudaki bir dörtlüğünü okurlarımıza sunalım:

SEN DE KATIL

Devrimciler güçbirliğine
Sen de katıl, sen de katıl
Fikir basın özgürlüğüne
Sen de katıl Sen de katıl

MERT DAYANIR NAMERT KAÇAR

Millî Mücadelede Aydın baskını

Yurdumuzu aralarında bölüşen emperyalist devletlerin donanmaları ve askerleri İstanbul'da... Adana'ya Fransızlar; Urfa, Maraş ve Antep'e İngilizler girmişler. Antalya ve Konya'da İtalyan birlikleri; Merzifon'la Samsun'da İngiliz askerleri bulunuyor. Her yanda yabancı devletlerin subay ve memurları ve özel adamları çalışmakta. Bu arada Amerikan harp gemileri de Yunan ordularını İzmir'e taşıyor. Yunanlılar Aydın, Ödemiş, Salihli boyunca ilerlemekte...

Çine'nin Madran dağlarında eşkiyalık yapan 21-22 yaşlarında Yörük Ali Adında genç bir efe vardır. Yörük Ali kendisini dağ başındaki mağarasında bulan milliyetçi bir aydın tarafından Milli Kurtuluş Cephesine kazanılır. Yanında beş kızanıyla dağda gezen Yörük, sağdan soldan toplanan gönüllülerle 11 Haziranda Çine tarafından Yenipazara iner. Yenipazar'da kuvveti 41 kişiyi bulur. Aydın ve civarını işgâl eden Yunanlıların, Atça ile Sultanhisar arasındaki Malkoç köprüsünde 10 kişi kadar bir muhafız müfrezesi vardır. 15-16 Haziran gecesi sabaha karşı muhafızlar Yörük Ali'nin baskınına uğrarlar. Yunanlıların Malkoç Köprüsü müfrezesinden hemen kimse kurtulamaz. Bu ilk kuvayi milliye hareketlerinden biridir.

Malkıç başarısı, çevrede mukavemet ruhunu kamçılar. Yörük Ali'ye yeni katılanlar olur. Hatta bu arada 57. tümenden iki binbaşı ile 10 kadar subay çeteye iltihak ederler. Etraftan da gelenler olur. Bir kaç gün içinde 340 erkek ve 15 kadın olmak üzere 355 kişilik bir kuvayı milliye müfrezesi meydana gelir. Bunlar Haziran sonuna doğru, Aydın yakınındaki Umurlu köyüne inerler. Malkoç'ta bir darbe yiyen Yunanlılar Nazilli'ye gönderdikleri kuvvetlerini de geri çekmişlerdir. Aydın'da Albay Sırrı Yanis ile Kurmay Albay Zafiriyos'un kumanda ettikleri tam teçhizatlı topçu ve süvari kuvvetleri ile takviyeli bir Yunan tugayı vardır. Yerli Rumların teşkil ettikleri şımarık, fakat kalabalık çeteler de bunları desteklerler.

Ama, Umurlu'da bazı hazırlıklar görülmektedir.

Yörük Ali ve arkadaşlarından ancak 200 kadarı silâhlıdır. Geriye kalanlar tabancalar, av tüfekleri, kamalar, baltalarla silâhlanmışlardır. Umurlu'da bu olaylar gelişirken, Aydın çevresindeki Tepecikten, Kalfa köyünden, Menderes köprüsü başından da asker ve sivil müfrezeler Aydın üzerine yürürler. 28 Haziranda baskın genişler. 29 ve 30 Haziran günlerinde etraftan başka küçük müfrezeler de bunlara katılırlar. Beklenmedik yerlerden beklenmedik cesaretle saldıran ve kuvvetleri bilinmeyen baskıncıların daha ilk silâh sesleri ile şehirde düşman paniğe uğrar. Fakat gene de çarpışmalar üç gün üç gece sürer. Sonra Yunanlılar savaştan ziyade kaçma kaygusuna düşerler. Sarı Yanis'le Zafiriyos'un tugayı şehirden çıkan yollara dökülür. AYDIN KURTARILMIŞTIR.

Aydın baskını, milli mücadelede efelerin, zabitlerin ve köylünün yüreğindeki millî kurtuluş ateşini tutuşturan ilk kıvılcımlardan biri olmuştur. Ve yenilmez sanılan düşman en sonunda çelik imanlı millicilerin ateşi karşısında kül olmuştur.

Amerikalılar işçilerimiz üzerine köpek saldırttı

Güzel bir bahar gününde yola çıktık. Bir süreden beri Amerikan işyerlerinde grev vardı. Sessiz sedasız süren grev birden alevlenmişti. İzmir'de Amerikalı subaylar işçilerin üstüne silâhla yürümüşler, Ankara'da bir Amerika'lı subay Türk işçisini tokatlamış, İstanbul'da Amerikalılar sendikacıları dövmüş ve hapsetmişler, yine İzmir'de elli tane Amerikan polisi soğuk hava depolarına baskın yapmışlardı. Rahatlarına pek düşkün olan ve memleketimizde babalarının malıymış gibi oturan Amerikalılar, Türk işçisinin grevi sonucunda lükslerinden mahrum kalınca hırçınlaşmışlardı. İşçiler grev yapıp çalışmayınca, Amerikalıların o şatafatlı hayatı bir anda karmakarışık olmuştu. Sarhoş

— Grevin gözcüsü, Ayyıldızlı Bayrağın bekçisi —

Amerikalılar zevk için ve hınçlarını almak için işçilerin üzerine köpeklerini saldırtmışlardı. Bir Amerikalı subay bir işçimizi arabası ile ezmişti. Bütün bunları gazetelerin alt köşelerinde küçük haberler halinde okumuştuk ve düşünmüştük. Neden gazeteler Türk işçisine zulüm yapıldığı zaman bu kadar az yer verirler de incir çekirdeğini doldurmayan haberler için koca koca sütunlar ayırırlardı? Çünkü o gazeteler işçilerin ve köylülerin gazeteleri değildi. Çünkü o gazetelerin büyük çoğunluğu Amerikalılarla işbirliği yapanların gazeteleriydi.

Küçükesattaki Amerikan otelinin önünde indik arabadan.. Burada grev yapan işçilerle konuşacaktık. Otelin önünde grev gözcüsü önlüğünü takmış işçiler oturuyorlardı. Bir kısmı da içeri girip çıkıyorlardı. Çok hararetliydi otelin önü. Burası iki gün önce işçilerin üzerine köpek saldırtılan yerdi. Sendikanın sekreteri bizi karşıladı. İşçiler çevremizi aldılar. Binanın pencerelerinden Amerikalılar bakıyorlardı. İlk soruyu sorduk:

— İsteklerinizi sorabilir miyim?

— Saat başına 50 kuruş zam istiyoruz. İş güvenliği istiyoruz. Bizi istedikleri zaman işten atmak istiyorlar. Ayrıca işçi onuruna saygı istiyoruz.

O sırada bir Amerikalı subay merdivenden çıktı. İşçilerle subay düşmanca bakıştılar. Subay içeri girdi.

— Amerikalılar çeşitli şekillerde grevinizi kırmak istiyorlar diye duyduk. Aslı var mı?

— Olmaz olur mu, dedi bir işçi. Grev ilerledikçe hırçınlaşıyorlar. İsteklerimizin hiç birine de yanaşmıyorlar şimdilik. Grev kararımızı altı gün önceden işverene bildirmiştik. Bunun üzerine gizli depolar hazırlamışlar. Bir sürü erzaklarını yedek olarak oralara yığmışlar. Bu depolardan bazılarını bulduk. Hemen vaziyet ettik. Tespit ettiğimiz yerlerden biri de Amerikan sefarethanesi. Liman lar da kontrolümüz altındaydı. Aklıevveller buna da bir çare buldular. İncirlik ve Çiğli Amerikan üsleri ile Esenboğa havaalanına havadan erzak indirmeye başladılar.

İncirlik ve Çiğli üsleri tamamen Amerikalılara aitti. Bu yüzden hiç bir şekilde kontrol yapılamazdı. Türk topraklarında kontrolümüz altında olmayan yerlerdendi buralar.

Bir işçi gülümseyerek söylendi:

— Amerikalıların canı tatlı. Bizim millet açlıktan ölse kimsenin aklına uçakla yiyecek getirmek gelmez. Hakkâri'de işte, insanlar açlıkla karşı karşıya. Ama kimsenin umurunda değil.

Konuşanın omuzuna dayanmış başka bir işçi ekledi:

— İsrail'den uçakla yumurta getirtiyorlar herifler.

Deminki işçi devam etti:

— En büyük şikâyetimiz şu: Grevi kırmak için olay çıkartan Amerikalılar, ikili anlaşmalar gereğince Türk mahkemelerinde yargılanmıyorlar ve serbest bırakılıyorlar. Ama bu küstahlara karşi kendilerini savunan arkadaşlar yargılanıyorlar, nezarethanelere atılıyorlar. Kanunlar Türk işçisine işliyor sadece. Amerikan mahkemeleri suç işleyen Amerikalılara hiç bir ceza vermiyorlar.

— Ne gibi hâdiseler çıkartıyorlar meselâ?

— Geçenlerde bir kaç sarhoş Amerikalı, arkadaşımızın üstüne kurt köpeği saldırttılar. Sonra mal kaçırmak isteyen Amerikalıya arkadaşımız engel olunca arabayı üstüne sürdü. Arkadaşımız hastanelik oldu. Olay üzerine halk, Amerikalının üstüne yürüdü. Amerikalı bıçak çekerek halkın üstüne saldırdı. Daha başka şeyler de var. Tabii bunlar sadece burada olan. Maltepe'deki Amerikan barında da bir olay oldu. Amerikalıların canı eğlenmek istemiş. Dışardan adam tutmuşlar, kız getirtmişler, Müzik getirtmişler. Tabii bunu haber alır almaz oraya gittik ve engel olduk. Başka bir yerde bir subay, arkadaşlarımızdan birini tokatladı. Daha başka bir yerde moralimizi bozmak için içtikleri içkilerin şişelerini üstümüze fırlattılar. Türk işçisine sömürge halkı muamelesi yapıyorlar. Bizim de sabrımız tükendi artık.

Sendika sekreteri :

— En önemlisi şu, dedi, grev başlayınca bütün Amerikalılara silâh dağıtılmış. Türk işçileri ile çıkacak bir çatışmada Amerikan askerlerine VUR EMRİ verilmiş. Yani bizimle çatıştıklarında bizi vuracak adamlar. Ama korkmuyoruz.

Bu konuşmalar sırasında kapıya doğru kalabalık bir grubun geldiğini gördük. 30-35 kadar genç adam. İşçiler de onlara doğru yöneldiler. Onları dostça karşıladılar. Gelenler, devrimci, yurtsever gençlerdi. Onlar da bizim gibi olayları duymuşlar ve işçi arkadaşlarına, işçi abilerine yardıma gelmişlerdi. Bu gençler bütün Türkiye'de mücadele etmekteydiler. Nerede bir haksızlık var, nerede bir sömürü var, oraya giderler ve haklıdan, ezilenden yana çıkarlardı.

İşçiler gençlere şimdilik yeni bir olay çıkmadığını, gençliğe güvendiklerini, gerekirse yardım isteyeceklerini söylediler. O sırada kapının önünde bir toplum polisi arabası belirdi. Gençlerden biri yüksek sesle işçilerin tümüne hitap etmeye başlamıştı: İşçi, köylü ve gençliğin, bütün yurtseverlerin, Amerikalı kan emicilere karşı millî kurtuluş mücadelesini, bütün yurt sathında omuz omuza sürdürdüklerini anlattı. İşçiler, konuşan genci ilgi ile izliyorlardı. Genç, Amerikalı sömürgecilerin Türkiye topakları üzerinden bir gün mutlaka sürüleceğini ve BAĞIMSIZ TÜRKİYE'nin kurulacağını söyleyerek sözlerini bitirirken, işçilerin arasından bir alkış koptu. Bütün işçiler en içten duygularıyla gencin sözlerine katılıyorlardı.

İşçilerin ve gençlerin yüzüne baktım: Hepsinin gözleri parlıyordu. Bu parıltı, gücünü kurtuluş savaşımızın meş'alesinden alıyordu. Bu parıltı artık yurdun her yanına, köylülere, işçilere, bütün yurtseverlere, Türkiye'nin en uzak yerlerine ulaşıyordu. Gençlerin bir ağızdan söylediği türküyü duydum o sırada: «TANKLARIYLA TOPLARIYLA GELSELER DAHİ BAĞIMSIZ OLACAK TÜRK'ÜN ÜLKESİ.»

— Çocuğunun ekmeğini zor kazanıyor —

— Dergâhtan gecekonduya —

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ömer Özerturgut * Teknik Yönetim: Ahmet Say * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Babıâli Cad. 29, Cağaloğlu - İSTANBUL * Ankara Bürosu: Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Baskı: Vatan Matbaası * Yıllık abonesi, yurt içi 6 lira, Avrupa uçak 30 lira * İlân: Santimi 20 lira * Yayın ilânları indirimlidir.

Demokratik Devrim Derneği kapatıldı

İktidarın baskı tedbirleri boşunadır

Halkımızın bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinde önemli bir yeri olan Demokratik Devrim derneği kapatılmıştır.

Gençlerin Amerikan emperyalizmine karşı yürüttüğü başarılı mücadelenin yanında olan ve köylümüzün demokratik hareketlerini adım adım izleyen Demokratik Devrim Derneği, işçilerin köylülerin ve devrimci aydınların birleştiği bir çatıdır. Ege bölgesinde Orta Anadolu'da Çukurova'da ve Doğu Anadolu'da köylülerimib, derneği emekçilerden yana kanunî çabasını yakından tanımaktadır. Büyük şehirlerde işçiler ve devrimci aydınlar derneğin başarısını sağlamışlardır.

Türkiye emekçilerinin uyanmasından korkan gerici gazeteler, Demokratik Devrim Derneği'ne saldırıyı arttırmışlardı. Amerika ile ortak patronların ve toprak ağalarının iktidarı, Derneğin varlığına tahammül edememiş ve her türlü tertibe girişmiştir. Bütün bu baskılar boşunadır. Türkiye işçileri ve köylülerinin dâvası dernek kapatmayla bastırılamaz ve sindirilemez.

Java grevinde bir işçi öldü

İstanbul'un Kartal İlçesinde, «Çelik Montaj A.Ş.» adındaki bir şirketin fabrikasında işçiler greve gitmişlerdir. Bir buçuk aydan beri devam eden grev başarıyla yürütülmektedir.

Java, Skoda ve Otopat adlı yabancı şirketlerin imalât işlerini yurdumuzda çeviren bu fabrikada 340 işçi çalışmaktadır. İşçilerin yüzde doksanbeşi Otomobil-İş Sendikasına bağlıdır.

Sendika başkanı Tahsin Yaylamış muhabiribize şunları söylemiştir:

«150 kuruş olan saat ücretlerinin 275 kuruşa çıkarılmasını istiyoruz. Bugüne kadar fabrikadan hiç ikramiye ve prim almadık. Grevimiz işçi arkadaşlarımın sıkı dayanışması içinde yürümektedir.»

Grevci işçiler gerçekten canla başla direnmektedir. Bu yolda bir de şehit vermişlerdir. Nevmettin Çalık adında yiğit bir işçi kardeşimiz, grev arasında otomobil altında kalarak parçalanmıştır.

Şurası iyice bilinmelidir ki, yabancı şirketlere ortak olan işbirlikçi patronlar, işçilerimizin hakkını bundan böyle kolayca yiyemeyeceklerdir. İşçilerimiz mücadele içinde gün geçtikçe güçlenmekte ve hedeflerine adım adım varmaktadırlar.

Millî Kurtuluş

Baştarafı 1. sayfada

Türkiye'de hakkını arayan işçilere kurşun sıkılmadı mı? Kanunî haklarına dayanarak grev yapan işçilere polis saldırmadı mı? Kendi toprağına sahip çıkan köylülere silâh çekilmedi mi? Anayasaya dayanarak köylerinde kitaplık açan köylüler jandarma zulmü görmedi mi, falakaya yatırılmadı mı? Yurtsever memurlar ve aydınlar işlerinden çıkarılıp zindanlara atılmadı mı? Amerikan emperyalizmine karşı Türkiye halkının menfaati için mücadele eden gençlere yapılan bu zulüm nedir? Gençlerin dördü şehit edilmiş, yüzlercesi hapse atılmıştır. Bütün bunlar yanında, sömürü altında yaşama mücadelesi veren Türkiye halkı içinden her yıl onbinlerce insan hastalık, sefalet ve bakımsızlıktan ölmektedir.

Zulümle mücadelemizi bastırmak isteyen Amerikan emperyalistleri ve ortakları, gerçekleri örtbas etmek için ellerinden geleni yapmaktadır. Türkiye halkının düşmanları, Türkiye'deki bir çok gazete ve dergiyi de avuçlarının içine almıştır. Bu gazeteler, işçi ve köylüleri kahbece aldatmak için her türlü yalanı yazmaktadır. Halkımızın uyutulması için türlü dolaplar çevrilmektedir. Halkımızın bağımsızlık ve hürriyet aşkını, vatan ve toprak sevgisini yoketmek isteyen millet düşmanları vardır. Amerikancı gazete ve dergiler, Anadoluyu çekirge sürüsü gibi kaplamıştır. Bu gazeteler din ticareti yaparak, çıplak kadın resimleri basarak halkımızı uyuşturmak ve oyalamak çabasındadır. Halkımızın dinî inancını, mukaddes duygularını sömüren bu gazeteler Amerikan ve İngiliz petrol kumpanyalarının parasıyla beslenmektedir.

Artık İşçi ve Köylünün de bir gazetesi vardır:

İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesi, milletimizin düşmanı Amerikan emperyalizmi ve ortaklarına karşı millî kurtuluş için amansız bir mücadele verecektir.

İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesi, bütün haksızlıkların karşısına dikilecektir. Senin gazeten, işçi - köylü mücadelesinin yiğit ve gür sesini duyuracaktır.

HEDEFİMİZ MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMDİR

Millî demokratik devrim, bütün Türkiye halkının düşmanı olan emperyalizmin yurt toprağından kovulması ve toprak ağalığının son bulmasıdır.

Milli demokratik devrim, milli bağımsızlık ve gerçek demokrasi demektir.

MİLLİ BAĞIMSIZLIK nedir?

Emekçilerin baş düşmanı olan Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerinin Türkiye'deki hâkimiyetine son vermek ve bundan böyle Türkiye'nin bağımsızlığını bütün yabancı devletlere ve kuvvetlere karşı korumak. Türkiye'yi Amerikan sermayesinin jandarma kuvveti olan NATO'nun pençesinden kurtarmak. Türk subayını ve askerini Amerika'nın emrinden çıkarmak. Silâhları Türkiye'de yapılan Milli bir ordu kurmak. Milli onuruna kavuşmuş, başı dik bir millet olarak dünya halkları arasındaki şerefli yerimizi almak. Türkiye'de Türk sermayesi ile fabrika açılmasını engelleyen yabancı sermaye ve şirketleri yurdumuzdan kovmak. Dış ticaretimizi yabancı hâkimiyetinden temizlemek. Milli kültürümüzü yozlaştıran ve zincire vuran Amerikan kültüründen kurtulmak. Millî Sermaye ile fabrikalar açmak, milli sanayimizi kurmak.

DEMOKRASİ Ne Demektir?

Demokrasi, köylülerin toprak ağalarının baskısından kurtulmasıdır. Toprak reformu yapılarak topraksız ve az topraklı köylünün yeterli toprağa kavuşmasıdır. Tefeciliğin ortadan kalkması, Türkiye halkının gerçekten eşit vatandaşlar topluluğu olmasıdır. Demokrasi, milli bağımsızlıktan yana olan herkesin fikrini serbestçe söylemesi, yazması, toplantılar yapabilmesi demektir. Demokrasi, devletin Alevî, Sünnî ayrımı gözetmeden mezhepler ve dinler karşısında tarafsız olması demektir. Hangi mezhepten olursa olsun, hangi dili konuşursa konuşsun herkese eşit muamele edilmesidir. Demokrasi, Türk olsun, Kürt olsun herkesin kendi ana dili ile konuşarak Türkiye'nin bütünlüğü içinde kardeşçe yaşamasıdır.

Türkiye'de seçim vardır. Meclis vardır. Partiler vardır, ama gerçek demokrasi yoktur. Gerçek demokrasi isteyenlere, işçilerin haklarını savunanlara, toprak reformu ve fikir hürriyeti isteyenlere zulüm ve zorbalık vardır. Birçok parti, işçi ve köylülere aslında düşmandır.

Türkiye'de birçok seçimler yapılmış, ama halkımız yoksulluktan kurtulamamıştır. Türkiye halkı, işçi ve köylüler kendi menfaatlarını görüp teşkilâtlanarak Milli demokratik devrimi yaptıkları zaman kurtulacaktır. Orta halli köylüler, memur ve subaylar, esnaf ve zanaatkâr, işçi ve yoksul köylülerin dostudur. Bütün sınıflar ortak düşmana karşı aynı safta, milli cephede toplanarak mücadele edecektir.

Milli kurtuluş dâvasını herkese anlatalım!

İşçiler ve emekçi köylüler mutlaka teşkilât kurmalıdır!

Kendi öz teşkilâtlarımızla milli cephe saflarına katılmalıyız!

Milli kurtuluş ateşi söndürülemez!

Milli cephe yenilmez!

İşçi - köylü arkadaş!

Unutma! Mustafa Kemal'in kumandasında millî mücadelede dövüşenler, göğüslerinde çelik gibi milli kurtuluş imanıyla Türkiye'nin fabrika ve toprak işçileriydi. Yoksul ve orta halli köylülerdi. Kahraman subay ve memurlardı. Anadolu'nun cefakâr esnaf ve zenaatkârıydı. Vatanını seven herkesti.

Türkiye halkı milli kurtuluş savaşı verirken padişah ve düşmana satılmış bir takım zenginler neredeydi?

Türkiye halkı dünyada emperyalizme karşı ilk defa milli kurtuluş savaşı vermiş kahraman bir halktır. Türkiye işçi ve köylüleri yiğittir. Düşmanın topuna, tüfeğine kazmayla kürekle karşı koymuştur.

İşçiler, Köylüler, Arkadaşlar!

İkinci milli kurtuluş savaşımızda da ayyıldızlı al bayrağımız Amerikan emperyalizmi ve ortaklarına karşı senin elinde yükselecektir.

Milli kurtuluş davası, dağdan taşa, ovadan bayıra bütün yurt topraklarına bereketli tohumlar gibi yayılacaktır.

Milli kurtuluş mücadelesi yok edilemez! Onu yoketmek için bütün Türkiye halkını yok etmek gerekir. Hapisle, tehditle, zulümle işçi ve köylü mücadelesi durdurulamaz! Onu durdurmak için bütün işçi ve köylüleri yok etmek gerekir.

Yaşasın işçiler ve köylüler, gençler ve tüm yurtseverler!

Yaşasın Türkiye halkının milli kurtuluş mücadelesi!

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ, GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

— Köylüler duvarlara yazı yazarken —

Kayadibi Köylüsü Ağaları Yenecek

Yozgat'ın Yerköy İlçesine bağlı Kayadibi köyünde kırkbin dönümlük hazine arazisinin üzerine oturan ağalara karşı, topraksız ve az topraklı Kayadibi köylüleri mücadeleye girişmişlerdir. Köylüler uzun yıllardan beri hazine topraklarının dağıtılması yolunda bütün işlemleri yerine getirmişler, dilekçe vermişler, hükümet büyüklerine baş vurmuşlar, fakat bir netice elde edememişlerdir.

Bu bölgede en kuvvetli ağa, ayni zamanda milletvekili olan bir politikacıdır. Bu ağa geçen yıllarda casusluk suçundan yargılanmıştır.

Kayadibi köylüleri hazine topraklarının bölüştürülmesi için sıkı bir dayanışma halindedir. Çevre köylerinden olan Dığalı, Poyraz, Beserek, Aslanacılı halkı da Kayadibi'lilerin isteklerini haklı görmektedir.

Köylerdeki bu gelişme karşısında ürken iktidarın adamları Yerköy esnafını kışkırtmış ve Kayadibi'ne destek olan gençleri kötülemiştir. Fakat bütün bu baskılar Yozgat yöresindeki Demokratik köylü hareketlerini önleyememektedir.

Son olarak, Kayadibi köylülerinin önderi olan Rıza Şahin, Duran Pehlivan, Arif Baysal adlı kişiler Danıştaya başvurarak kaymakamın bir kararını bozdurma isteğinde bulunmuşlardır.

PERU'da Toprak Reformu

Güney Amerika kıt'asının doğusunda orta büyüklükte bir ülke olan Peru'da millîci güçler, 1968 Ekim ayında devrim yapmıştır. Asker aydınların gerçekleştirdiği hükûmet darbesiyle kurulan yeni hükûmet, millî demokratik devrim doğrultusundaki köklü reformları uygulamaya başlamıştır. General Valesco'nın başkanlığındaki devlet yönetimi ilk iş olarak Amerikan askerî heyetlerini yurttan kuvmuştur. Geçen hafta Çarşamba günü ise, millîci hükûmet, bütün büyük toprakların topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılacağını ilân etmişti. Bu haber radyolardan ve televizyondan ilân edildiği sırada, Peru'lu işçiler, köylüler ve devrimci aydınlar, hükûmet başkanlığı binası önünde toplanarak, «Yaşasın toprak reformu! Yaşasın devrimci hükûmet!» diye tezahürat yapmışlardır. Hükûmet başkanı general Valesco «amacımız köylülerin sürdüğü köle hayatına son vermektir» demiştir.

Peru, birkaç hafta öncesine kadar Amerika kıt'asının yoksul ülkelerinden biriydi. Amerikan emperyalistleri Peru'nun bütün zenginliklerini ele geçirmişti. Ordudaki silâhlar, madenler, petrol şirketleri ve büyük çiftlikler Amerikan emperyalistlerinin kontrolu altında idi. Kısaca, Amerika, bütün yoksul ülkelerde yaptığı gibi, Peru'nun da iliğini sömürmekte idi. Bu sömürüye Peru'lu hainler ortaktı. Büyük ithalâtçı ve ihracatçı tüccarlar, montajcılar, toprak ağaları, Amerikalı sömürücülerle işbirliği yapıyordu.

Devrimci subayların yürüttüğü devrim ile, artık Amerikalı sömürücülerin köküne kibrit suyu dökülmüştür. İşbirlikçiler ve toprak ağaları temizlenmektedir. İşçiler ve köylüler, yüzyıllardan beri özledikleri reformlara kavuşmaya başlamışlardır.

Peru'daki devrim, bütün dünyada geniş yankılar uyandırmıştır. Bu olay, Amerikan emperyalizminin millî kurtuluş mücahitleri karşısında dünyanın her tarafında yenildiğine yeni bir örnek olmuştur.

Gazeteyle örttüler

— Ankara'da Karşıyaka gecekondu mahallesinde oturan bir kardeşimize işten dönerken yıldırım çarpmıştır. Resimde ölen işçinin gazeteyle örtülü cesedi görülüyor.

Dayı, yeğenin sorusuna ne cevap verdi?
Bize yazın. En güzel cevabı bulan 10 okuyucumuza İşçi - Köylü gazetesi bir yıl bedava yollanacaktır.
Adres: İşçi - Köylü Gazetesi
Babıâli Caddesi No: 29, Cağaloğlu - İSTANBUL

Gecekonducular polis'e

(Baştarafı 1. sayfada)

ve İsmet Ekşiciyi tutukladı. Bununla da kalmayan polisler tabancalarını çektiler ve halkın üzerine yürüdüler. Bu durum karşısında halk galeyana geldi ve polisi taşa tuttu. Halkın attığı taşlar bir polisin kafasını yardı. Polis copu ile başından yaralanan atmışlık Muharrem Ekşici'ye doktor rapor vermedi.

Dişlerinin kovuğundan artırdıkları birkaç kuruşla diktikleri gecekondularının sık sık toplum polisinin saldırısına uğraması karşısında, gecekonducular iktidarın fakir fukaranın değil, zenginlerin iktidarı olduğunu artık anladıklarını söylediler. Gene gecekonduculara göre olayların sebebi Karşıyakada oturan bir çiftlik sahibinin, topraklarını haksız olarak genişletmek istemesidir.

çavuş dayı

— Kasası kesesi dolu bir takım kurumların paylaşamadığı nedir Çavuş Dayı?

... Hem de Atatürk'ün mirasını paylaşamıyorlarmış. Rahmetli bir miktar mal ve para vasiyet etmişti ya...

... Şimdi bu paralara Dil ve Tarih Kurumlarıyla CHP sahip çıkmaya çalışıyor...

... Oysa bence Atatürk'ün asıl mirası devrimdir. Bakıyoruz devrime sahip çıkan pek yok...

Çavuş Dayı — Sahip çıkmazlar tabii. Çünkü bunlar devrim deyince borç anlıyorlar. Mâlum ya, ölenin borcunu kimse kabullenmez.